

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Jana Dvořáka a soudců Aleše Korejtky a Petry Venclové, ve věci

žalobce: **H. K. s. r. o.,**
zastoupený společností Rambousek a partner, a. s., IČO: 64829391
sídlem Křišťanova 4/1544, 13000 Praha 3 (korporace poskytující
daňové poradenství prováděné prostřednictvím daňového poradce)

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2017, č. j. 25296/17/5300-21441-711671,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal dne 24. 11. 2016 rádné kontrolní hlášení za období říjen 2016 (dále též „kontrolní hlášení“), v němž v oddílu B. 2. vykázal údaje o přijatých zdanitelných plněních s místem plnění v tuzemsku, aniž by plátce, kterého žalobce identifikoval v kolonce DIČ dodavatele, vykázal shodné údaje o uskutečněných zdanitelných plněních v oddílu A. 4 kontrolního hlášení.

2. Vzhledem k výše uvedeným nesrovnalostem vydal Finanční úřad pro Pardubický kraj dne 1. 12. 2016 výzvu ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů dle § 101g odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále též „ZDPH“), která byla žalobci doručena do datové schránky dne 2. 12. 2016.
3. Žalobce podal následné kontrolní hlášení až dne 15. 12. 2016, tedy po lhůtě stanovené § 101g odst. 3 ZDPH (5 pracovních dnů od oznámení výzvy), přičemž potvrdil správnost naposledy podaného kontrolního hlášení.
4. Jelikož kontrolní hlášení bylo podáno po uplynutí zákonem stanovené lhůty, vznikla žalobci ex lege (§ 101h odst. 1, 4 ZDPH) povinnost uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč (§ 101h odst. 1 písm. c/ ZDPH). O povinnosti žalobce platit pokutu rozhodl dne 11. 1. 2017 v souladu s § 101h odst. 4 ZDPH Finanční úřad pro Pardubický kraj platebním výměrem.
5. Proti výše uvedenému platebnímu výměru podal žalobce odvolání, které žalovaný rozhodnutím ze dne 7. 6. 2017, č. j. 25296/17/5300-21441-711671, zamítl a rozhodnutí prvostupňového správce daně potvrdil.
6. Vzdor tomu, že prvostupňový správce daně dne 29. 6. 2017 vydal rozhodnutí, jímž na základě žádosti žalobce ze dne 11. 2. 2017 v souladu s § 101k ZDPH žalobci zcela prominul pokutu dle § 101h odst. 1 písm. c) ZDPH, podal žalobce dne 15. 8. 2017 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 6. 2017, č. j. 25296/17/5300-21441-711671, žalobu, v níž shodně jako v odvolání proti rozhodnutí prvostupňového správce daně namítal, že údaje uvedené v kontrolním hlášení byly správné, pochybení se dopustil jeho dodavatel, který do kontrolního hlášení zadal „omylem“ chybný údaj. Dodavatel žalobce však již dne 5. 12. 2016 podal „kontrolní hlášení, ve kterém svůj omyl napravil“. Za těchto okolností se stala výzva prvostupňového správce daně ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů dle § 101g odst. 2 ZDPH ze dne 1. 12. 2016 bezpředmětnou a prvostupňový správce daně měl „řízení“ v souladu s § 106 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 5 odst. 3 zák. č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „daňový řád“), „zastavit“, neboť po žalobci požadované údaje „nepotřeboval“, jelikož je „měl již spárovány“. Pokud by prvostupňový správce daně „řízení“ zastavil, „zanikl by i důvod podat následné kontrolní hlášení“ a nedošlo by ke vzniku povinnosti zaplatit pokutu dle § 101h odst. 1 písm. c/ ZDPH. Dle žalobce správní orgány navíc žalobci „udělily pokutu nesprávně“ dle § 101h odst. 1 písm. c/ ZDPH, ačkoliv měl být aplikován § 101h odst. 2 ZDPH. V neposlední řadě žalobce v žalobě vyjádřil přesvědčení, že § 101h odst. 1 ZDPH je protiústavní, neboť povinnost zaplatit pokutu za porušení zde uvedených povinností souvisejících s kontrolním hlášením vzniká ex lege a správní orgány nemají možnost přihlídnout k okolnostem konkrétního případu (k „společenské závažnosti“). Dle žalobce by proto měl soud uloženou sankci „moderovat“, event. řízení přerušit a věc dle čl. 95 odst. 2 Ústavy předložit Ústavnímu soudu.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě setrval na závěrech obsažených v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, které je dle jeho názoru věcně správné a zákonné, a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
8. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) žalobou napadené rozhodnutí (přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu /§ 75 odst. 1 s. ř. s./) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

9. Předně soud zdůrazňuje, že žalobce v žalobě v podstatě pouze opakuje námitky uplatněné v odvolacím řízení, s nimiž se však žalovaný řádně a velmi podrobně vypořádal v odůvodnění svého rozhodnutí (které soud hodnotí jako plně přezkoumatelné, věcně správné a zákonné). Vzdor uvedenému žalobce v žalobě na argumentaci obsaženou zejména v odůvodnění rozhodnutí žalovaného nijak nereagoval [na tomto místě je vhodné připomenout, že uvedení konkrétních žalobních námitek /§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s./ zásadně nelze nahradit opakováním námitek uplatněných v odvolání či snad pouhým odkazem na takové podání, a to proto, že odvolací námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí /proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně/, než které je předmětem přezkumu soudem /rozhodnutí žalovaného/ - k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2007, č. j. 8 Afs 55/2005-74, rozsudek téhož soudu ze dne 29. 2. 2008, č. j. 8 Afs 98/2007-73, oba dostupné na www.nssoud.cz; tyto závěry Nejvyššího správního soudu obstály i v testu ústavnosti /srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 2. 2008, sp. zn. I. ÚS 1841/07/]. Jelikož soud považuje vypořádání zmíněných námitek ze strany žalovaného za správné a vyčerpávající, plně odkazuje na odůvodnění jeho rozhodnutí a k věci pouze stručně dodává následující:
10. V daném případě žalobce nečiní sporným, že mu vznikla povinnost podat kontrolní hlášení (§ 101c ZDPH). Nesporuje též to, že v oddílu B. 2. vykázal údaje o přijatých zdanitelných plněních s místem plnění v tuzemsku, aniž by plátce, kterého identifikoval v kolonce DIČ dodavatele, vykázal shodné údaje o uskutečněných zdanitelných plněních v oddílu A. 4 kontrolního hlášení. Žalobce nezpochybňuje ani to, že prvostupňový správce daně vydal dne 2. 12. 2016 v souladu se zákonem výzvu ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů dle § 101g odst. 2 ZDPH a že na tuto výzvu žalobce v zákonem stanovené lhůtě (5 pracovních dnů od oznámení výzvy) nereagoval (žalobce měl reagovat do 9. 12. 2016, reagoval až dne 14. 12. 2016). Žalobce se však domnívá, že se tím, že jeho dodavatel dne 5. 12. 2016 podal následné kontrolní hlášení, v němž chybu, která vyvolala nesoulad v kontrolních hlášeních, napravit, stala výzva správce daně ke změně, doplnění nebo potvrzení údajů dle § 101g odst. 2 ZDPH ze dne 1. 12. 2016 bezpředmětnou a prvostupňový správce daně měl „řízení“ v souladu s § 106 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 5 odst. 3 daňového řádu zastavit. S tímto právním názorem se však soud neztotožňuje. Jednak se vydáním výzvy podle 101g odst. 2 ZDPH nezahajuje řízení ve smyslu § 91 daňového řádu, které by bylo možno podle § 106 odst. 1 písm. f) zastavit, jednak je z právní úpravy zřejmé (srov. text § 101g odst. 2 ZDPH), že je povinností plátce na výzvu správce daně vydanou podle 101g odst. 2 ZDPH reagovat za všech okolností (proti případným excesům správce daně se lze bránit zásahovou žalobou), tedy i tehdy, pokud je plátce přesvědčen o správnosti a úplnosti údajů uvedených v původním kontrolním hlášení nebo pokud se domnívá, že pochybnosti správce daně již byly rozptýleny v důsledku následného kontrolního hlášení jiného plátce [reagovat na výzvu vydanou podle 101g odst. 2 ZDPH lze přitom velmi snadno tak, že plátce vyplní v záhlaví formuláře celé číslo jednací správce daně z doručené výzvy a z rozbalovacího menu „Rychlá odpověď na výzvu“ vybere volbu „Potvrzuji správnost naposledy podaného kontrolního hlášení (KH)“; viz např. http://www.financnisprava.cz/assets/cs/prilohy/d-placeni-dani/2015_Pokyny-k-vyplneni-kontrolniho-hlaseni-DPH.pdf]. Pokud tak plátce neučiní, ex lege mu vznikne povinnost uhradit pokutu (§ 101h odst. 1 písm. c/ ZDPH), zákon správnímu orgánu nevytváří žádný prostor pro odchylný postup, kterého se domáhá žalobce.

11. Žalovaný též správně konstatoval, že žalobci vznikla povinnost platit pokutu dle § 101h odst. 1 písm. c/ ZDPH. Jak totiž plyne z normativního kontextu a z důvodové zprávy k zák. č. 360/2014 Sb., sankce podle § 101h odst. 2 se ukládá jen v případech, kdy plátce daně po předchozí výzvě správce daně k odstranění pochybností tyto pochybnosti nerozptýlí, ačkoliv v zákonem stanovené lhůtě podal následné kontrolní hlášení, jehož účelem bylo údaje nesprávné nebo neúplné údaje doplnit nebo změnit, resp. potvrdit původní údaje. Správním orgánům přitom nelze vytýkat, že zevrubně neodůvodňovaly, proč určitou právní normu neaplikovaly, neboť povinností správních orgánů je zdůvodnit užití, nikoliv nepoužití určité právní normy (v podrobnostech soud odkazuje na bod 30 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí).
12. Pokud jde o návrh žalobce na „moderaci“ pokuty, pak ten je vzhledem k tomu, že žalobci již byla pokuta na základě jeho žádosti podle § 101k ZDPH zcela prominuta, bezpředmětný. Navíc žalobce přehlíží, že správní soudy jsou při aplikaci moderačního práva zakotveného v § 78 odst. 2 s. ř. s. vázány stejnými zákonnými limity jako správní orgán. V daném případě povinnost uhradit pokutu ve výši 30 000 Kč vznikla ex lege a správní orgány neměly žádný prostor pro uplatnění správního uvážení, a proto ani soud nemůže v daném případě pokutu moderovat.
13. Nebyl též důvod soudní řízení přerušovat a věc předkládat Ústavnímu soudu, neboť otázkou ústavnosti § 101h se již Ústavní soud zabýval v odůvodnění nálezu ze dne 6. 12. 2016, sp. zn. Pl. ÚS 32/15 (bod 77), přičemž *„nedospěl k závěru o neústavnosti sankčního mechanismu upraveného ustanovením § 101h zákona o dani z přidané hodnoty“*. Podle § 35 odst. 1 zák. č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o Ústavním soudu“), je návrh na zahájení řízení nepřipustný, týká-li se věci, o které Ústavní soud již nálezem rozhodl, a v dalších případech stanovených tímto zákonem. O totožnou věc jde v řízení o zrušení zákonů a jiných právních předpisů tehdy, pokud je navrhováno zrušení téhož právního předpisu či jeho ustanovení (nevyžaduje se totožnost účastníků). Za těchto okolností by proto postrádalo smysl řízení přerušovat a věc předkládat Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení, jak požadoval žalobce, neboť takový návrh by soudce zpravodaj nutně mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků usnesením odmítl (§ 43 odst. 1 písm. e/ zákona o Ústavním soudu).
14. Nad rámec nutného odůvodnění soud pouze stručně dodává, že fixní sankce bez možnosti jejího prominutí či modifikace ze strany rozhodujícího orgánu veřejné moci není ničím neobvyklým, přičemž vzhledem k výši pokuty, která v projednávané věci nepřesahuje průměrnou měsíční mzdu v ekonomice, nemůže být o protiústavnosti § 101h odst. 1 ZDPH [s přihlédnutím k § 101j ZDPH (vyloučení vzniku pokuty za nepodání kontrolního hlášení) a k § 101k ZDPH (prominutí pokuty za nepodání kontrolního hlášení)] reálně uvažováno (srov. – mutatis mutandis – rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 6. 2009, č. j. 5 As 46/2008-50).
15. Lze tedy uzavřít, že základní žalobní námitky nebyly důvodné, a proto soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I). Rozhodl přitom bez jednání, když zákonem stanovené podmínky pro takový postup byly splněny (§ 51 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).
16. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 s. ř. s. a contrario). Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti

nevznikly, a proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II).

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost (mimořádný opravný prostředek) ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 26. dubna 2018

Jan Dvořák v. r.
předseda senátu